

Trang Lịch Sử

Thần đồng nước Việt

TK sưu tầm

TỬ CHUYÊN CHIẾC NỖ ĐIỀU BẰNG BẠC :

Hôm đó, cậu bé Vũ Hữu đi theo bố là Vũ Bá Khiêm sang nhà người bà con chơi. Ông chủ nhà có cái điều thuốc Lào khảm bạc, làm rất công phu, khắp cả vùng không ai có.

Hai ông gặp nhau, ngồi hàn huyên, nhấm nháp chén trà và thưởng thức thuốc Lào bằng chiếc điều quý. Bỗng ông Khiêm đưa ra nhận xét :

- Giá mà bác làm cái nõ điều bằng bạc thì hay biết mấy !

- Ấy, tôi cũng định thế. Nhưng chưa biết phải mua bao nhiêu bạc thì vừa, nên còn chần chừ chưa làm được.

Người bà con ông Khiêm phân bua. Rồi như sực nhớ đến cậu bé Vũ Hữu đi theo bố, đang chơi ngoài sân, vốn được mọi người ca ngợi hết lời về tài tính toán, ông bèn lên tiếng gọi. Vũ Hữu chạy vào khoanh tay đứng chờ sai bảo.

Người bà con ông Khiêm rút chiếc nõ ra khỏi điều, đưa cho Hữu và nói :

- Bác nghe đồn cháu đo đạc rất giỏi, nhờ cháu tính giúp bác chiếc nõ điều này nếu làm lại bằng bạc thì tốn bao nhiêu lượng, để bác mua cho vừa đủ ?

Vũ Hữu đỡ lấy chiếc nõ điều, chưa nghĩ được cách đo, thì chủ nhà đã rót một chén nước trà đưa cho cậu, rồi khuyến khích :

- Uống chén trà cho mình mẫn đầu óc đã cháu !

Vũ Hữu đưa tay cầm chén trà, nhìn nước trong chén sóng sánh, bỗng trong đầu cậu vụt loé lên một phương pháp có thể đo được chiếc nõ điều. Cậu không uống mà lại cầm luôn chiếc ấm trà trên bàn, rót thêm nước cho đầy chén, làm nước chảy tràn cả xuống sàn nhà.

Ông Khiêm thấy thế bực lắm, nghĩ bụng mọi lần con mình có hỗn láo thế này đâu. Ông chưa kịp tỏ thái độ thì Vũ Hữu đã reo lên :

- Cháu tính được rồi !

Đoạn cậu bỏ chiếc nõ điều vào chén trà đầy nước đặt trong chiếc đĩa. Rồi cậu rót số nước tràn ra đĩa vào một chiếc chén không và giơ lên nói :

- Thưa bác ! Số bạc cần mua để đúc chiếc nõ điều bằng đúng khối nước trong chén này ạ!

Vậy là bằng con đường suy luận sáng tạo, cậu bé Vũ Hữu, một thần đồng toán học của nước ta ở thế kỷ 15, đã biết cách tính thể tích của những vật rất khó đo lường như chiếc nõ điều ở trên.

ĐẾN CHUYÊN XÂY THÀNH KHÔNG THỬA, THIẾU MỘT VIÊN GẠCH :

Thời vua Lê Thánh Tông, mấy cửa thành Thăng Long (xây dựng từ thời Lý) đã bị hư hỏng nhiều. Nhà vua quyết định giao cho một số viên đại thần tính toán vật liệu để xây lại. Mấy vị này đã đo đạc các cửa thành nhiều lần, bàn cãi mãi hàng tháng mà vẫn chưa đi đến nhất trí. Nghe tiếng đồn Khâm hình viện Lang trung (1) Vũ Hữu có biệt tài đo đạc, tính toán, nhà vua liền cho triệu ông đến giao cho công việc tính số gạch cần xây.

Vũ Hữu tuân lệnh. Sau khi quan sát các cửa thành, ông về tâu vua :

- Tâu Bệ Hạ, thần đã xem kỹ cửa Đông Hoa, thấy hỏng nhiều hơn cả. Cửa đó lại lớn nhất, xây dựng khó hơn, vậy tâu xin Bệ Hạ cho sửa chữa cửa này trước.

Ý kiến đề xuất của Vũ Hữu được chấp nhận và nhà vua lệnh cho ông phải tiến hành gấp rút, không được dènh dàng như mấy viên đại thần trước.

Ngày tối hôm đó, Vũ Hữu đã tranh thủ thấp đèn đo đạc, tính toán nơi của Đông Hoa suốt đêm. Sáng hôm sau vào triều, ông trình lên nhà vua cùng văn võ bá quan, số lượng gạch cần thiết để sửa chữa cổng thành này.

Mấy viên đại thần được giao nhiệm vụ trước đó thấy Vũ Hữu tính số gạch sai lệch với họ quá nhiều, vừa bẽ mặt, vừa tức tối, lại ỷ thế mình là cận thần, bèn ton hót với vua :

- Tâu, xin Bệ Hạ chớ vội tin vào lời quan Lang trung, không thì sẽ hỏng việc hệ trọng.

Một người khác lại phụ họa thêm :

- Xin Bệ Hạ ra lệnh cho quan Lang trung nếu tính thừa, thiếu 3 viên gạch thì phải trị tội !

Vua Lê Thánh Tông nhìn Vũ Hữu hỏi :

- Khanh thấy ý kiến đình thần đề xuất thế nào ?

Giữ thái độ thản nhiên, Vũ Hữu đáp :

- Muôn tâu, thần xin linh ý ạ !

Đúng ngày khởi công, các quan đã kéo đến túc trực trước cửa thành Đông Hoa đông đủ. Mấy viên đại thần sợ Vũ Hữu tranh mất công, muốn vin vào bộ luật Hồng Đức để trị ông, đã cho chuẩn bị sẵn nơi xử tội "lừa dối vua" của Vũ Hữu (!).

Khi xa giá vua Lê Thánh Tông đến, thì hồi trống khởi công sửa chữa cửa thành Đông Hoa cũng vang lên. Vũ Hữu đưa mắt nhìn đồng gạch xếp vuông vức, có đánh dấu trước, thì thấy thiếu một viên. Ông liền tâu để vua biết và cuối cùng đã phát hiện được viên gạch bị giấu đi chỗ khác.

Vũ Hữu đích thân đứng theo dõi, đốc thúc đám thợ lành nghề làm việc. Chẳng bao lâu cổng thành đã được xây xong, số gạch còn thừa lại một viên.

Vua Lê rất hài lòng. Nhưng mấy viên đại thần càng thêm tức tối, la lên :

- Quan Lang trung, ngài tính toán rất tài, thế mà vẫn thừa một viên !

Vũ Hữu, cũng với giọng rất khiêm tốn, bình thản thưa :

- Xin các đại quan hãy thử thả, viên gạch đó tôi đã tính trước, dùng để thay viên gạch cũ bị vỡ ở tường thành phía tây, gần cửa Đông Hoa.

Nói xong, ông chỉ cho thợ đục viên gạch vỡ và thay vào viên gạch thừa, sít sao một cách kỳ lạ !

Vua Lê ban chiếu khen thưởng Vũ Hữu và tín nhiệm cử ông tính toán sửa chữa tiếp mấy cửa thành hư hỏng còn lại.

Ngày nay ở quê hương ông, thôn Mộ Trạch, xã Tân Hồng, huyện Cẩm Bình, tỉnh Hải Hưng, người ta lập đền thờ và truyền tụng câu chuyện về một thần đồng toán học xưa. Đó là hoàng giáp Vũ Hữu, tác giả sách Lập Thành toán pháp (2) và những biện pháp đo đạc ruộng đất thời xưa ở nước ta. □

(1) **Khâm hình viện Lang trung** : Chức quan tương đương với viện trưởng, vụ trưởng ngày nay, chuyên coi về hình luật, xét xử.

(2) **Lập thành toán pháp** : Cuốn sách chép về những công thức tính toán. Xin lưu ý là khác với cuốn **Đại thành toán pháp** của Lương Thế Vinh. Vũ Hữu làm quan cùng vào thời Lương Thế Vinh, nhưng ông chỉ đậu Hoàng giáp, trong khi Lương Thế Vinh đậu Trạng nguyên (xin xem Sen Trắng số 8). Ông và Lương Thế Vinh là hai vị toán học nổi tiếng của nước ta thời vua Lê Thánh Tông (1460 - 1497).

TIN VĂN

Chánh Đức

Tính đến tháng 9/2000, Ban chỉ đạo kiểm tra văn bằng các cấp của nhà nước CSVN đã phát hiện 3500 lượt người sử dụng văn bằng, chứng chỉ giả, trong đó có trên 300 cán bộ nhà nước và trên 100 viên chức cùng 1000 học sinh, sinh viên đã bị nghỉ việc hoặc thôi học. Số còn lại đang được các cấp có thẩm quyền xem xét và xử lý, đây là những trường hợp "khó đụng" đến, dù cơ quan hành pháp biết rõ những người này đã sử dụng bằng giả để ngồi vào những chức vụ hiện hành, nhưng "lộng giả thành chân" được đều nhờ "ô dù" !!!

Ngày 18/12, công an Hà Nội đã bắt quả tang Nguyễn Văn Cường, Phạm Trọng Thanh hiện là sinh viên Đại học Xây dựng Hà Nội, và Bùi Tiến Dũng hiện là sinh viên trường Đại học Kinh tế quốc dân, công an đã thu giữ được rất nhiều bản mẫu, con dấu, mực, hóa chất cùng rất nhiều phim, và dụng cụ khắc dấu giả.

Chùa Cỏ

Quỳnh Anh

Ai đã có dịp qua huyện Ân Thi (nay là huyện Kim Thi), tỉnh Hải Hưng, đến địa phận làng Bích Tràng, tất biết ngôi chùa cỏ có cái tên khá ngộ : Chùa Cỏ. Chùa đứng trơ vơ bên cạnh con đường nhỏ, dưới tán một gốc đa cổ thụ, nhìn thẳng ra dòng sông nước chảy lững lờ.

Gọi là Chùa Cỏ nhưng chùa lại lợp ngói, và sân trước, sân sau được cụ từ giữ chùa chăm sóc chu đáo nên không một ngọn cỏ nào mọc lên được. Vậy Chùa Cỏ có từ bao giờ ? Nơi đây ghi lại dấu tích gì đáng quý ? Chúng ta hãy theo dõi câu chuyện dưới đây :

Trong cuộc khởi nghĩa Hai Bà Trưng chống ách đô hộ nhà Hán phương Bắc, có một nữ tướng quê ở làng Bích Tràng này, tên là Thảo, đã lập nên nhiều chiến công xuất sắc. Bà Thảo, nhà rất nghèo, quanh năm sống bằng nghề cắt cỏ thuê cho các nhà giàu trong làng. Tương truyền bà có vóc người cao lớn, khoẻ mạnh, và cắt cỏ rất nhanh, nhanh đến nỗi châu chấu, cào cào nhảy tránh không kịp, đứt đầu đứt cánh, nằm chết la liệt. Mỗi lần bà ở cánh đồng nào là chim chóc bay theo từng đàn tranh nhau mổ xác cào cào, châu chấu.

Năm bà mười tám tuổi, có một lão phú hộ trong làng muốn lấy bà làm vợ lẽ. Bà không chịu. Hắn bắt trói bà, nhốt vào chuồng trâu, giam đói mấy ngày liền. Một đêm mưa gió lớn, có hai ông cháu một nhà gần đó lập mưu giúp bà trốn thoát. Bà đội mưa gió sấm chớp bỏ làng ra đi, tìm về Mê Linh xin gia nhập nghĩa quân, bà được nữ tướng tiên phong Thánh Thiên của Hai Bà Trưng thân nhận. Được biết nghề cũ của bà Thảo, Thánh Thiên giao cho bà trông coi các trại cỏ của nghĩa quân. Thời xưa cỏ cần cho việc quân chẳng kém gì lúa gạo, do đó mới có câu : "Chiêu binh mãi mã, tích thảo đồn lương" (nghĩa là chiêu tập quân sĩ, mua ngựa, tích trữ cỏ, góp đồn lương thực). Tích thảo là dự trữ cỏ cho voi

trận, ngựa chiến.

Được giao nhiệm vụ, bà Thảo tỏ ra hết sức mưu lược, tháo vát. Bà cho dựng các trại cỏ ngay trên đất Bích Tràng quê nhà. Đây là một địa điểm rất thuận lợi cho việc tiếp cỏ đến các mặt trận, đường bộ cũng như đường thủy. Đội quân của bà đều là phụ nữ, trông coi ngót 500 trại bao quanh một trại lớn - nơi bà ở và làm việc. Theo lệnh bà, đàn ông không được ai qua lại. Chỉ trừ hai ông cháu đã cứu bà thuở trước, họ được ở ngay trong doanh trại cùng bà. Người ông tên Bạch, 80 tuổi, bà giao cho kiểm tra củi lửa đề phòng hỏa hoạn. Người cháu tên Nhật, bà giao cho đánh chiêmng gọi người đem cỏ lại và đánh trống giục người đưa cỏ đi. Trong cuộc khởi nghĩa lịch sử đầu năm 40 sau công nguyên ấy, Hai Bà Trưng đại thắng, chiếm được 65 thành trì, voi ngựa quân ta dũng mãnh xông pha phá thành vượt lũy, là do đoàn quân tiếp cỏ của bà Thảo đã góp phần không nhỏ vào chiến thắng vẻ vang ấy. Sau khi lên làm Vua, Hai Bà Trưng phong cho bà Thảo chức tướng và đặt cho bà tên mới là Hương Thảo, có nghĩa là cỏ thơm.

Ba năm sau, do thế lực của Vua Trưng ngày càng uy dũng, các tướng đương thời nhà Hán đều khiếp vía, Hán vương mới phải triệu mời Phục Ba Tướng quân Mã Viện, lúc bấy giờ đã 70 tuổi, đang về hưu, ra đảm trách việc quân, để sang đánh nước ta. Mã Viện ồ ạt kéo quân sang. Sau những cuộc giao chiến trời long đất lở, hai bên sấp lá cà, người, ngựa, voi quần nhau vang động cả một góc trời. Do quân Hán đông, Hai Bà Trưng chống cự không nổi, phải trầm mình ở sông Hát để tuân tiết. Được tin dữ, bà Hương Thảo ra lệnh cho toàn trại để tang và lập đàn bái vọng. Riêng bà sấp đặt sẵn mưu kế sống mái với kẻ thù.

Ít lâu sau, tên Mã Hắc Tri, tùy tướng của Mã Viện, kéo quân đến Hải Hưng, bức bà nộp cho hắn toàn bộ trại cỏ. Bà xin quy hàng và hẹn ngày giờ đến doanh trại nhận cỏ. Bà còn hứa sẽ mở tiệc lớn khoản đãi Tri và toàn bộ binh sĩ. Bà gấp rút chuẩn bị cuộc "tiếp đón" kẻ thù, đôn đốc đoàn nữ binh mang cỏ khô ra, chất cao như thành lũy vây bọc doanh trại của bà, chỉ chừa một chỗ trống như cổng thành. Bức thành cỏ cao chất ngất, cứ cách một trượng lại vùi giấu các chất dẫn lửa. Bà còn cử già Bạch trông coi việc mổ dê, bò và mua 300 hũ rượu tăm để mở tiệc.

Đúng ngày hẹn, tức ngày mùng tám tháng giêng, sau lễ hạ nêu, bà cho bày sẵn tiệc để đãi tướng giặc.

Sau đó ra lệnh tất cả rút ra ngoài lũy cỏ, mỗi nữ binh giấu sẵn binh khí và đồ dẫn hỏa, sẵn sàng đợi lệnh.

Đúng ngọ, Mã Hắc Tri nghênh ngang kéo 500 quân qua cổng thành cỏ. Chợt hán nhận thấy thành cỏ là một chỗ hiểm yếu, nên truyền cho quân ra bao vây phía ngoài, một mình hán đi thẳng vào trong doanh trại bà. Trên bàn lớn đã bày sẵn tiệc rượu và giấy tờ kê khai các trại cỏ. Hán chẳng hề tỏ ý nghi ngờ vì thấy tiếp hán chỉ là một phụ nữ, một ông già và một cậu bé tóc để trái đào.

Bà tươi cười khoản đãi tướng giặc và sai cụ Bạch ra ngoài mời quân sĩ vào tiệc. Tri cho rằng bà tỏ vẻ khiếp sợ quân Hán nên không e dè cho phép thuộc hạ ăn uống.

Khi giặc đã no say, bà ra hiệu cho Nhật nổi trống lên. Nhận được lệnh, các nữ binh nhất tề châm lửa vào lũy cỏ. Cổng thành cỏ cũng đã được lấp kín với núi cỏ khô trộn đồ dẫn hỏa. Quân giặc hoảng loạn tìm đường tháo chạy, nhưng bức tường thành lửa bốc cao ngút trời đã vây chặt bốn phía. Mã Hắc Tri biết mình bị mắc mưu định nhào ra thì cửa doanh trại đã đóng. Hán gào thét như điên, bà cùng hán giao đấu, bà chém được hán. Lửa càng lúc càng lên cao, bà, cụ Bạch và em Nhật đứng hã hê nhìn cảnh 500 quân giặc giãy chết trong trận hỏa công cho đến lúc ngọn lửa ngút trời phủ chìm nơi họ đứng ...

Đời sau dựng lên nơi đó một ngôi chùa thờ 3 người và đặt tên là Chùa Cỏ. Trên điện thờ, nay vẫn còn 3 pho tượng, đứng giữa là tượng bà Hương Thảo, tay trái chống nạnh, tay phải cầm gương, trông rất lẫm liệt oai phong. Phía ngoài, tượng một ông già quắc thước, râu trắng ba chòm. Phía trái, tượng một chú bé, mặt mũi khôi ngô, tay cầm trống có cán, tay cầm dùi dơ cao như sắp truyền lệnh. Trước mặt ba pho tượng chỉ có mecrywt17ột bát hương lớn thờ chung cả ba người.

Hàng năm, cứ đến ngày mùng tám tháng giêng âm lịch, dân các làng quanh vùng lại đến đây làm lễ giỗ bà. Trước khi làm lễ, vị bô lão già nhất đốt mấy nắm cỏ khô đặt trong đỉnh đồng. Sau đó, ngọn lửa ấy được dùng để châm đèn thờ và thắp hương. Đó là tục lệ ngàn xưa truyền lại đến ngày nay để tưởng nhớ vị anh thư lấy lòng của dân tộc đã có công chống giặc ngoại xâm. □

NHỚ TÂY NGUYÊN

EM VỀ ĐÂY !
NẮNG THÁNG BA.
TRỜI CUỐI XUÂN. HẠ VÀNG CHÓI LỬA
MẶT ĐẤT BUỒN..
VÌ CỎ CÂY KHÔ HÉO
EM TỰ HỎI
AI ĐÃ LÀM GÌ ĐỂ ĐẤT TRỜI GIẬN DỮ ?
MÀ LỬ THÚ RỪNG
CHẲNG CÒN CHỖ DUNG THÂN
TRƯỚC MẮT EM
ĐỒNG BÀO TÂY NGUYÊN CHỨC CHỜ
NHẬN QUÀ ỦY LẠO
NÉT MẶT VÔ TỬ ĐẾN HÒN NHIÊN LẠ !
EM THƯỜNG QUÁ !!
CHIẾC GÙI MẸ NHỎ
ÒM CON SAU LŨNG
ĐÃ NGỦ TỰ LÚC NÀO
EM TỰ HỎI?
THÀNH PHỐ SAU LŨNG
ĐÈN MÀU SÁNG CHÓI
CÓ NHỚ ĐỒNG BÀO TA
CÒN CƠ CỤC HAY KHÔNG?
LÀM SAO KHAI NGUỒN NƯỚC..
KHAI NGUỒN TÂM.
ĐỂ TÌNH RUỘT THỊT ẤM LÒNG..
ĐỂ ÁNH SÁNG VĂN MINH RỌI TỚI !..
XA NHAU LÀ MẤY .
MÀ BIẾT ĐẾN BAO GIỜ?
BẮT KỊP THỜI GIAN.
THƯƠNG QUÁ !
NGƯỜI TÂY NGUYÊN. ANH EM !

Hương Huyền

ALOE VERA

Cây Thuốc tuyệt diệu chữa mọi loại ung thư

(bên Việt Nam gọi cây này là nha đam, lô 33 hội, liên tu hay lưỡi hổ)

Du khách viếng thăm Thánh địa có đến Bétlêhem, thế nào cũng có dịp gặp cha Romano Zago, người Brasil, sống trong cộng đoàn các cha dòng Phanxicô Quản thủ Thánh địa bên cạnh Vương Cung Thánh Đường Giáng Sinh, có hang đá nơi Chúa Giêsu đã sinh ra cách đây 2000 năm. Từ nhiều năm nay cha nổi tiếng, vì đã chữa rất nhiều người khỏi bệnh ung thư, mặc dù cha không phải là bác sĩ, cũng không phải thầy phép, lại càng không phải là phù thủy. Cha chỉ dùng sự hiểu biết học hỏi được nơi người dân Brasil khi còn sống tại quê nhà để cứu giúp các bệnh nhân.

Cha Romano Zago sinh tại Lajeado trong giáo phận Porto Alegre bên Brasil năm 1932. Sau khi nhập dòng Phanxicô cha được chỉ định làm việc tại Thánh địa, ban đầu làm giám học trong coi các thầy dòng trẻ đang theo chương trình triết học tại cư xá sinh viên Bétlêhem, sau đó đổi về đại chủng viện thần học quốc tế Giêrusalem thuộc tu viện Chúa Cứu Thế Giêrusalem. Tại đây cũng như tại cư xá sinh viên Bétlêhem cha dạy môn Latinh. Cha Romano Zago có gương mặt tròn trịa, rất hiền lành và đơn sơ. Chính vì thế khi nhìn cha, lại càng khó tin là cha có khả năng giúp nhiều người khỏi bệnh ung thư. Cha nói "Tôi đã học nơi dân nghèo Brasil, là những người không đủ tiền để ăn, nên không bao giờ dám bén mảng tới các tiệm thuốc tây để mua các loại thuốc rất tân tiến phức tạp, vừa đắt tiền, vừa không chữa lành được bệnh ung thư. Họ tới thẳng với Thiên Chúa từ nhân, là Đấng đã tạo dựng nên nhiều loại cây cỏ chữa bệnh rất tuyệt vời, trong đó có cây Aloe Vera, là một loại dứa cảnh mọc khắp mọi nơi, ngay cả bên vệ đường. Dân nghèo đã dạy tôi nhận diện nó để chữa bệnh ung thư.

Toa thuốc chữa bệnh ung thư của Cha Romano Zago rất đơn giản. Nó gồm hai lá lớn hay ba lá nhỏ

cây Aloe Vera, nửa ký mật ong và 4 muỗng rượu mạnh. Sau khi rửa sạch và gọt bỏ hai cạnh có gai của lá Aloe Vera, bỏ chung tất cả vào máy xay sinh tố xay nhuyễn ra thành một loại xirô, trước khi dùng thì lắc đều lên. Mỗi ngày uống ba lần, 15 phút trước khi ăn sáng, ăn trưa và ăn tối, mỗi lần một muỗng canh xirô Aloe Vera. Mật ong là loại thực phẩm mà cơ thể con người hấp thụ dễ dàng. Chất rượu mạnh khiến cho mạch máu nở lớn để cho mật ong pha lẫn với Aloe Vera tới với tế bào trong toàn thân thể, vừa nuôi dưỡng vừa chữa lành mọi vết thương và lọc máu. Bình thường việc chữa bệnh kéo dài 10 ngày. Sau 10 ngày nên đi khám nghiệm xem bệnh tình ra sao và so sánh kết quả trước và sau khi điều trị, để nếu cần thì uống tiếp thêm 10, 20 hay 30 ngày nữa cho tới khi hoàn toàn khỏi bệnh. Bình thường bệnh nhân cảm thấy ngay sau đó. Nhưng đây chưa phải là dấu khỏi bệnh. Cần phải đi bác sĩ để biết bệnh tình tiến thoái ra sao. Cần phải kiên trì và nhẫn nại. Nhưng hiệu quả của cây Aloe Vera rất chắc chắn và mạnh mẽ, chống lại bất cứ loại ung thư nào: từ ung thư da, cho tới ung thư cổ họng, ung thư vú, ung thư tử cung, ung thư tuyến tiền liệt, ung thư óc, ung thư dạ dày, ung thư ruột v.v. ... và cả ung thư máu nữa.

Thật ra mọi dân tộc trên thế giới đều biết tới công hiệu chữa bệnh của cây Aloe. Có tất cả trên 300 loại Aloe, nhưng các loại thường được dùng để chữa bệnh là: Aloe Vera, Aloe đảo Socotra, Aloe vùng Cap bên Nam Phi, Aloe Saponaria, Aloe Sinensis, Aloe Arborescens, Aloe vùng Natale và Aloe Ferox. Loại thông thường nhất là Aloe Vera.

Cây Aloe Vera hay Aloe Barbadosensis là một loại dứa cảnh, lá thon hai bên có gai nhọn, dài trung bình từ 40 đến 50 cm, cây có chiều cao từ 60 đến 90 cm. Bên trong lớp vỏ xanh là chất thạch đắng. Theo bảng phân chất của linh mục bác sĩ Grandi cũng dòng Phanxicô làm việc tại "Trung tâm nghiên cứu La Torre" tỉnh Torino, trung tâm bắc Italia, cây Aloe Vera gồm các chất sau đây:

1. Mười ba chất khác nhau thuộc loại Lignine, saponine và các vi khuẩn:

Aloina: catartico ed emetico; Barbaloina (glucoside barbaloinico): antibiotico e catartico; Isobarbaloina: analgesico; Antranolo; Antrancene; Acido aleoitico: antibiotico; Emodine d'aloë: battericida e lassativo; Acido cinnamico: detergente, germida e unghicida; Estere dell'acido cinnamico: calmante; Olio eteriale o etero:

analgesico ed anestetico;Acido crisofanico: fungicida ; Aloe ulcine: inibitore della secrezione gastrica per reazione con l'istamina; Resestanol.

2. Tám loại Vitamine cần thiết cho sức lớn mạnh của tế bào, dưỡng nuôi thân thể, chế tạo ra máu, điều hoà cơ thể và chữa lành các vết thương: Vitamine A (carotene); B1 (Tiamina: cần thiết cho sức lớn mạnh của các tế bào và sản xuất năng lượng);B2 (niacina e ribiflavina): tác động chung với vit. B6 để chế tạo máu; Niacinamide (niacine): giúp điều hòa hệ thống biến sinh thái của thân thể; B6 (piridossina); B12 (cianocobalamina): tái tạo sức mạnh hay dưỡng nuôi cơ thể; C (acido ascorbico): cùng với vit. E chống lại sự nhiễm trùng và giúp vết thương thành sẹo; E(Tocoferolo): công hiệu giống như vit. C; Colline (vitamine thuộc loại B): giúp hệ thống biến sinh thái của cơ thể; và sau cùng là vit. M (acido folico) trợ giúp việc chế tạo máu.
3. Cây Aloe Vera chứa hơn 20 thứ muối đạm cần thiết cho cơ thể. Sau đây là những loại chính: Calcio (cùng với chất fosforo tạo thành xương); Fosforo; Potassio; Ferro (chất sắt trong máu giúp giữ dưỡng khí); Sodio; Cloro; Manganese (cùng với chất Magnasio giúp các bắp thịt và hệ thống thần kinh hoạt động); Cromo (giúp sinh hoạt của các chất men và chất át xít béo); Zinco (kích thích sinh hoạt của chất proteine trong ciệc làm lành vết thương).
4. Saccaridi đơn và đa dạng:
Cellulosa-glucosio-mannosio-aldoso-acido uronico-lipasi-aninasi-L-ranoso; Carrisyn (là chất mới được khám phá ra có nhiệm vụ củng cố hệ thống đề kháng tố).
5. Aminoacidi chính yếu:
Isoleucina, leucina, lisina, metionina, fenilalanina, tionina, valina.
6. Aminoacidi phụ thuộc:
Acido aspatico, acido glutammico, alanina, arginina, metiocistina, glicina, istidina, idrossiprolina, prolina, serina, tiroxina.
7. Các chất men: các chất men ốc xít của cây Aloe hút các yếu tố nồng cốt. Fosfatasi acida;

Amilasi; Bradichinasi hay Bradichininasi (giảm đau, chống sưng (viêm), kích thích bảo vệ kháng tố); Catalasi (ngăn chặn không cho chất H 2O2 động trong tế bào); Cellualasi (giúp chất Cellulosa tiêu hóa); Lipasi (giúp tiêu hóa); Nucleotidasi; Fosfatasi alcalina; Proteolitiasi hay Proteasi (giúp các yếu tố tạo thành chất proteine tang trong nước); Acido salisilico; Acido crisofanico; oli volatili.

Việc khỏi bệnh ung thư đầu tiên xảy ra hồi năm 1987. Hồi đó tại Bếtlêhem có một cụ già bị bệnh ung thư duyên tiền liệt vào thời cuối. Các bác sĩ thất vọng không chữa được nên đã cho cụ rời khỏi nhà thương để cụ chết tại nhà, giữa người thân. Cha Romano được gọi tới ban các bí tích xúc đầu kể liệt cho ông. Cha ban các bí tích cho ông, rồi sau đó cha đề nghị ông thử chữa bệnh với phương thuốc của cha. Ông cụ khỏi bệnh và hiện nay vẫn còn sống với con cháu, rất khỏe mạnh, dù đã 85 tuổi. Sau đó bình xiro Aloe Vera cha Romano làm cho ông cụ , bị nữ tu giúp việc thuộc giòng Phan Sinh Thừa Sai Trái Tim Vô Nhiễm Đức Mẹ Maria Aida, bỏ quên trong một hộc ở xó bếp, cho tới một hôm nữ tu Silvana y tá của nhà dòng biết tin một bà bạn bị bệnh ung thư .Sau đó một trong hai ông thư ký của trường Thánh Địa Bếtlêhem bị ung thư cổ họng, nói không ra tiếng nữa . Linh mục Raffaele Caputo giám đốc trường kêu cứu cha Romano Zago. Cha Romano tới thăm ông ta với một lọ xirô Aloe Vera lớn. Chỉ hai tháng sau ông thư ký lành bệnh, nói được và làm việc bình thường trở lại.

Tuy nhiên vụ chữa bệnh cảm động mà cha Romano Zago còn nhớ là vụ của chú bé Geraldito người Argentina, 5 tuổi. Geraldito bị bệnh ung thư máu. Sau khi tìm mọi cách chữa bệnh mà không công hiệu, các bác sĩ đề nghị với cha mẹ phương thức cấy tủy vào xương sống của Geraldito. Đây là loại giải phẫu rất phức tạp và mắc mỏ, nhưng vì thương con hai ông bà cũng cố gắng. Người cho tủy không ai khác là chú bé anh của Geraldito. Vụ giải phẫu cấy tủy được thực hiện tại nhà thương tối tân ở Bercelona bên Tây Ban Nha và coi như thành công mỹ mãn. Nhưng kết quả đã không kéo dài được lâu, bệnh ung thư máu tái xuất hiện, lần này nặng hơn trước. Các bác sĩ hoàn toàn bất lực và thất vọng không cứu sống được Geraldito, cha mẹ của em rất buồn, nhưng là tín hữu có lòng tin sâu xa, hai ông bà

quyết định đem đứa con lớn và Geraldito sang hành hương Thánh Địa, vừa để cho Geraldito khuây khỏa, vừa là dịp cho hai con viếng thăm vùng đất, nơi ngày xưa Đức Giêsu Kitô Đấng Cứu Thế đã sinh ra lớn lên, rong ruổi đó đây rao giảng Tin Mừng làm các phép lạ chữa lành bệnh tật cho biết bao nhiêu người, đã chết và sống lại. Biết đâu Chúa Giêsu Cứu Thế chẳng thương chữa lành bệnh cho đứa con yêu của họ thì sao. Thế là hai người đưa các con sang Thánh Địa. Hôm đó cả gia đình tới viếng thăm vương cung thánh đường Chúa Giáng Sinh tại Bétlêhem và đang quỳ cầu nguyện trước hang đá, và vô cùng sốt sắng, cha Romano đoán chắc gia đình này có vấn đề. Cha đến chào thăm hỏi chuyện và biết được nỗi âu lo khổ đau của gia đình trẻ này. Cha đề nghị hai ông bà thử phương thuốc chữa bệnh của mình trong vòng một tháng, mà không hứa hẹn gì cả. Geraldito đã ngoan ngoãn uống xirô Aloe Vera do cha Romano Zago xay cho em. Sau một tháng bé Geraldito đã vui vẻ theo cha mẹ và người anh đã hiến tủy cho em, theo các cha Phanxicô đi rước kiệu và hát kinh chiều, trông rất hân hoan. Chắc là bé đã đỡ bệnh. Cha Romano đề nghị gia đình ở lại thêm một tháng nữa để bé Geraldito tiếp tục phương thuốc trị liệu đơn sơ này. Nhưng trước khi tháng thứ hai chấm dứt các bác sĩ đã cho biết em đã hoàn toàn khỏi bệnh ung thư máu. Do đó, chưa tới cuối tháng thứ hai cả gia đình đã có thể ra về trong niềm vui sung sướng khôn tả và trong tâm tình cảm mến tạ ơn Thiên Chúa đã tái tạo sự sống cho bé Geraldito, chỉ qua mấy lọ xirô lá cây Aloe Vera do cha Romano Zago làm.

Chính cha Romano Zago đã kể lại các vụ chữa bệnh công hiệu trên nguyệt sang "Thánh Địa" số ra cho hai tháng 11-12 năm 1993, để cho mọi người biết rằng có thể chữa lành bệnh ung thư, với các chất liệu đơn sơ, mà Thiên Chúa Tạo Hoá đã dựng nên trong thiên nhiên, để trợ giúp con người.

LM Giuse Hoàng Minh Thắng viết theo Vittorio Bosello Ofm Il miracolo dell'aloè e del miele, La Terra Santa, Novembre dicembbre 1993, Marzo Aprile 1995.

TIN VĂN

Chánh Đức & MT

- Sáng ngày 28/11, tại công ty Daewoosha nhiều công nhân Việt Nam đã bị hơn một chục công nhân người Samoa dùng gậy đánh gây thương tích, trong đó có hai công nhân là anh Nguyễn Thái Quang quê ở Ninh Bình và chị Trương Lệ Quyên quê ở Hà Nội đã bị chấn thương nghiêm trọng. Đặc biệt là chị Quyên đã bị hư mất mắt trái. Ngay sau khi xảy ra vụ xô sát trên, cảnh sát địa phương và luật sư đã tiến hành lập biên bản.

Hiện tại trong công ty Daewoosha do một Hàn kiều làm giám đốc, có trên 243 người lao động VN, trong đó có 201 thuộc sự quản lý của công ty du lịch 12 gồm 187 nữ và 17 nam, 42 người khác thuộc sự quản lý của công ty IMS. Các công ty này đã hợp đồng với công ty Daewoosha tại Samoa, một đảo nằm gần đảo Guam thuộc bang Samoa American của Mỹ trên Thái bình dương, để xuất khẩu người lao động Việt Nam sang làm việc.

Qua sự việc nêu trên, phòng điều tra hình sự và an ninh công cộng của Mỹ đang điều tra. Trong buổi làm việc giữa ông Tost, thống đốc bang Samoa American với ban lãnh đạo nhà máy Daewoosha và đại diện của công ty du lịch 12, đã bàn về việc thanh toán lương và chi vé máy bay của những người công nhân VN muốn trở về nước. Phía Daewoosha muốn có thời gian để thu xếp về mặt tài chính nhằm chi trả lương cho các công nhân VN, còn khoản chi phí vé máy bay cho khoảng 30 công nhân VN muốn hồi hương, ông Kim sho Lee, giám đốc Daewoosha, đẩy trách nhiệm này cho phía công ty du lịch 12. Nhưng phán quyết cuối cùng của thống đốc bang Samoa American là phía Daewoosha phải có trách nhiệm lo khoản chi phí đó và buộc Daewoosha phải đồng ý quyết định này.

TIN VĂN

Chánh Đức & MT

- Sáng ngày 28/11, tại công ty Daewoosha tổng công nhân Việt Nam đã bị hơn một chục công nhân người Samoa dùng gậy đánh gây thương tích, trong đó có hai công nhân là anh Nguyễn Thái Quang quê ở Ninh Bình và chị trưởng Lệ Quyên quê ở Hà Nội đã bị chấn thương nghiêm trọng. Đặc biệt là chị Quyên đã bị hư mất mắt trái. Ngay sau khi xảy ra vụ xô sát trên, cảnh sát địa phương và luật sư đã tiến hành lập biên bản.

Hiện tại trong công ty Daewoosha do một Hàn kiều làm giám đốc, có trên 243 người lao động VN, trong đó có 201 thuộc sự quản lý của công ty du lịch 12 gồm 187 nữ và 17 nam, 42 người khác thuộc sự quản lý của công ty IMS. Các công ty này đã hợp đồng với công ty Daewoosha tại Samoa, một đảo nằm gần đảo Guam thuộc bang Samoa American của Mỹ trên Thái bình dương, để xuất khẩu người lao động Việt Nam sang làm việc.

Qua sự việc nêu trên, phòng điều tra hình sự và an ninh công cộng của Mỹ đang điều tra. Trong buổi làm việc giữa ông Tost, thống đốc bang Samoa American với ban lãnh đạo nhà máy Daewoosha và đại diện của công ty du lịch 12, đã bàn về việc thanh toán lương và chi vé máy bay của những người công nhân VN muốn trở về nước. Phía Daewoosha muốn có thời gian để thu xếp về mặt tài chính nhằm chi trả lương cho các công nhân VN, còn khoản chi phí vé máy bay cho khoảng 30 công nhân VN muốn hồi hương, ông Kim sho Lee, giám đốc Daewoosha, đẩy trách nhiệm này cho phía công ty du lịch 12. Nhưng phán quyết cuối cùng của thống đốc bang Samoa American là phía Daewoosha phải có trách nhiệm lo khoản chi phí đó và buộc Daewoosha phải đồng ý quyết định này.

Truyện ngắn

Chuyện cười của thế kỷ

Nguyễn Đức BTP

Chà hôm nay là ngày cuối tuần, chỉ còn vài phút nữa là tan sở, tôi tranh thủ rà trên máy vi tính, mạng lưới Internet xem có gì đặc biệt cho chương trình Week end (cuối tuần) này không.

Hay là mình đi Chùa nhỉ ! Ý kiến khá hay, cả tuần bận rộn với công việc, nên đi tìm gì bổ ích cho món ăn tinh thần mình chứ !

Tôi từ từ rà trên máy, xem chương trình lễ lộc của những ngôi Chùa gần nhất ... rà mãi, rà mãi ... đây rồi ! Pagode PH-2000 : có giải đáp thắc mắc về Đạo tùy trình độ, với một trang bị hệ thống Robot mới nhất. Tôi ghi ngay số code (mã số) vào cửa, cũng vừa lúc chuông đồng hồ báo nghỉ. Tôi nhẹ nhàng đứng dậy và cẩn thận khoá cửa văn phòng lại, rồi từng bước hướng về bãi đậu xe ...

Thôi ! Hay là mình đến Chùa ngay bây giờ đi, chú ngày mai đồng người mình khó mà học hỏi được, phần bản tánh đã mắc cỡ chưa chắc đã hỏi han được gì ... Tôi quyết định để xe lại sở, thông thả "cuốc" bộ đến Chùa.

Phố bắt đầu đã lên đèn, tháng này là cuối thu nên khí trời cũng lạnh lạnh. Trong chiếc áo manteau (áo khoác), vừa đi tôi vừa nhắm một vài câu Pháp cú của Đức Phật :

"Hãy nhìn như bọt nước

Hãy nhìn như cảnh huyện !

Quán nhìn đời như vậy

Thần chết không bắt gặp."

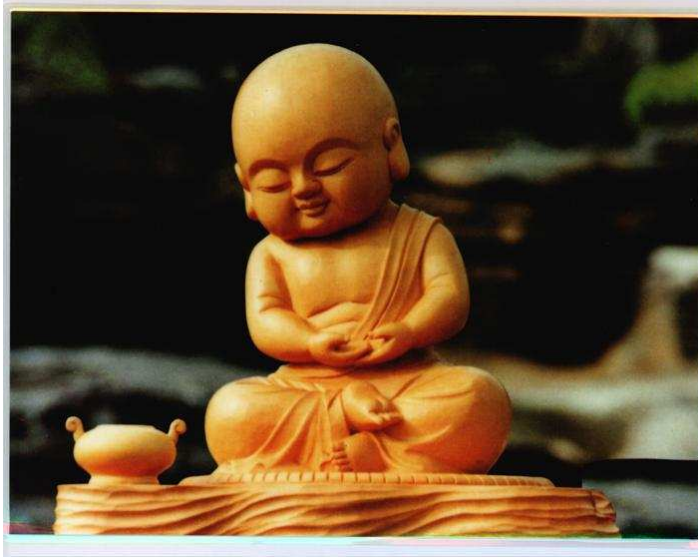
(Pháp cú-170)

Suy ngẫm đến chân lý vô thường... tấm thân đẹp trai giả tạo này ... Bỗng lòng tôi lắng lại vài phút, như đã tìm ra một sự kỳ diệu nào đó ... không biết là mình có cô đơn, lạc loài giữa thế kỷ này không !!! Mãi suy nghĩ vu vơ, tôi đã đến trước cổng Chùa hồi nào không hay, lấy tấm thẻ Phật tử ra, nhấn nhẹ vào hộp khoá, bấm số code (mật mã). Lập tức cánh cửa Chùa từ từ mở rộng, Tôi ngửi thấy ngay một mùi hương thật huyền diệu thoảng ra từ bàn Phật, làm tinh thần càng thêm sảng khoái và tỉnh táo hơn. Như đã đoán trước Chùa rất yên tĩnh vào tối thứ sáu, không thấy một Phật tử nào cả. Tôi bước vào chánh điện, Đức Bổn Sư, với thân tướng oai dung, thiên toạ trên toà sen. Đó là khuôn mặt đẹp nhất của Thế kỷ, trung tâm làm tượng đã độc quyền, không ai có thể copic (sao lại) giả dạng được, đầu với bộ não thông minh nhất. Tôi tiến đến và đánh lễ Ngài.

Hương trầm trên bàn Phật, cứ một tiếng đồng hồ là tự động nở ra cúng dường thơm ngát. Trái cây và hoa quả cũng vậy, cứ một ngày có Robot tự thay, với những kiểu chưng trái cây, kỹ thuật cắm hoa thật là đẹp mắt.

Đánh lễ Phật xong, tôi bước sang bàn thờ Tổ Bồ Đề Đạt Ma, chậm rãi theo dõi

chương trình xuất hiện trên màn ảnh, rồi tuần tự trả lời những câu hỏi thông thường để biết trình độ. Ngoài ra, máy đã biết tôi tất cả, khi trình tấm thẻ Phật tử để vào cửa : nào là ngày tháng quy-y, Pháp danh, nơi nào, đã tham gia những khoá học Phật Pháp nào v.v... Sau đó hỏi tôi đề tài thuyết giảng, không chần chừ, tôi chọn ngay bài Tú Diệu Đế - Phần thứ ba và bốn, tức Diệt Đế và Đạo Đế, vì hai phần trên đã được nghe bằng thuyết giảng ở nhà. Kế đến, máy bảo tôi chọn Thầy dạy. Lập tức trên màn ảnh xuất hiện bốn vị Tăng, úi chà quý Ngài sao mà "đẹp trai" đến thế, trong chiếc y vàng rực rỡ. Tôi

chấm ngay đến một Thầy lớn tuổi nhất, và có vẻ vui tánh nhất.

Liên khi ấy, từ trong cánh cửa "Phòng Tăng", vị Sư bước ra, mỉm cười, tay chấp lại và chào tôi bằng câu "A Di Đà Phật", tôi không sao nhúc nhích được trước ánh mắt hiền hoà của Ngài, tôi vội chấp tay đáp lại.

Thầy đưa tôi lên Chánh điện, ngồi đối diện với Ngài. Trước tiên Ngài giới thiệu Ngài là Robot số PH 9999, được một vị cao Tăng đặt programme (chương trình) vào cách đây hai năm tại Paris. Hôm nào thuyết giảng thì tốn năng lượng nhiều hơn, nếu không cứ trung bình một tháng phải tiếp (charge) năng lượng một lần.

Dầu là người máy, nhưng Ngài thuyết giảng rất hay. Trước khi vào Diệt Đế, Ngài cũng tóm lược lại Khổ Đế và Tập Đế. Ngài nói thật là chậm rãi và rõ ràng. Tôi thu nhập từng lời một và tuyệt đối không bỏ sót câu nào cả. Trong suốt một tiếng đồng hồ, tôi ngồi chăm chú nghe không chớp mắt, càng lúc càng hấp dẫn và lôi cuốn... Bỗng dưng, tôi thấy người tôi yếu dần, yếu dần, mắt nổi đom đóm, mồ hôi tuông ra không ngừng, nước da đổi sắc trắng nhợt... Thấy vậy Thầy hoảng hốt la lên : "Sao vậy ! Con làm sao vậy !..." Lúc này tôi mới bình tĩnh nhìn đèn báo trên cánh tay phải của mình, mới biết là cả tháng nay tôi vẫn chưa charge (xạc) năng lượng cho mình.....!!! □

LTS : Khi nhận được truyện này, đọc xong TK bật cười về đầu óc giàu tưởng tượng của Nguyên Đức. Nhưng ngẫm nghĩ lại : Không biết đến cuối thế kỷ này (thế kỷ 21), liệu chúng ta sẽ trở thành robot, hay chính robot là những máy móc vô tri cũng có tri giác để học và truyền giảng Phật Pháp ????

HỌP ĐOÀN

Quảng Thọ

*Chiều Chủ Nhật tôi đến Chùa lễ Phật,
Trong tiếng chuông ngân, tiếng mõ lằng lằng.
Thả hồn theo trầm tỏa khói hương dâng,
Quên, quên hết chuyện Đời đầy nước mắt.*

*Sau buổi Lễ tiếng còi mời họp mặt,
Ra sân Chùa cùng các em hân hoan.
Tay nắm tay mình cất tiếng hát vang,
Mắt nhìn mắt, nở nụ cười vui sướng.*

*Anh chị Trường là kim chỉ nam định hướng.
Các em là nguồn sống của ngày mai.
Cùng bước đi trên đường Đạo rạng ngời.
Hương Từ Bi Bồ Tát phủ lên Đời.
Sáu mươi năm lèo lái một con thuyền,
Nguyễn vững tiến đâu ngại gì bão táp.*

*Phòng ấm áp các em nghe Phật Pháp.
Ngắm Hoa Sen cánh trắng đậm nền xanh.
Mặc ngoài kia, mây xám gió đũa nhanh.
Lòng đã quyết theo Gia Đình Phật Tử.
Nguyễn Tinh Tấn tôi quyết tâm tu tập.*

